

V hebrejski poeziji ne iščemo torej enakomernega ritma, kakršen je v latinski ali grški poeziji, tudi ne takega ritma, kakršen je sedaj v slovenščini, ampak le naravno merilo, ki šteje le povzdignjene zloge. Nekaj sličnega vidimo v petju. Med posameznimi takti ali udarci je lahko različno število glasov, včasih večje, včasih manje, toda od takta do takta mine isti čas.

Rekel sem, da ni v hebrejski poeziji takega ritma kakor v novodobni slovenski poeziji. Priznati pa moramo, da je takega ritma, kakor ga ima slovenščina, zmožna tudi hebrejščina, in takega ritma, kakor ga ima stara hebrejščina, zmožna tudi slovenščina. Slutim, da je metrika slovenske poezije v marsičem nejasna. V Janežičevi slovenski slovnici, ki jo je priredil in predelal dr. Jakob Sket, čitam na strani 265. te besede: „V slovenščini se merijo zlogi po naglasu ali poudarku, ne pa kakor pri Grkih in Rimljanih, ne glede na naglas, po dolžini ali kratčini posameznih besed. Mi imamo tedaj naglasno merilo, ki se opira na naglašene in nenaglašene zloge v besedah. Naglašeni zlogi so dolgi, nenaglašeni so kratki.“ Te besede v slovenski slovnici niso povsem resnične. Ni res, da je slovensko merilo zgolj naglasno, kakor ni res, da so

nenaglašeni zlogi vsi kratki! Ako hočemo imeti v slovenski poeziji gladke stihe, se moramo ozirati tudi na dolžino ali kratčino posameznih zlogov. Dolžina in kratčina zlogov je odvisna: 1. od dolžine ali kratčine samoglasnikov in 2. od števila in kakovosti soglasnikov. S soglasniki obloženi zlog je dolg, čeprav bi bil samoglasnik kratek, ker za vsak soglasnik porabimo tudi nekaj časa za izgovor. V besedah: Pó ptujč'váti, devétnajst so zlogi ptujč' in najst dolgi.

O tem dovolj! Dasi je tudi v hebrejščini, kakor v slovenščini enakomerni ritem mogoč, moramo vendar reči, da ga stara hebrejska poezija ne pozna. V hebrejščini se nikakor ne menjavata vzdig in pad enakomerno, ampak le približno. Ta nauk se izvaja nujno iz izjav sv. Jeronima. Krive so torej vse podmene o hebrejski metriki, ki se ne strinjajo s temi izjavami, n. pr. Bickelljeva, Leyeva in drugih, krivo je tudi mnenje Gesenija, Jahna, in drugih, ki so trdili, da ne pozna hebrejska poezija nobenega merila, in krivo je tudi mnenje Lowthovo,¹⁾ ki je trdil, da je hebrejski ritem izgubljen.

¹⁾ Ta učenjak je zasledil v hebrejski poeziji takozvani parallelismus membrorum, ki je pa le ritem misli.

(KONEC.)

